

Nyhetsbrev oktober 2023

Här kommer ett lite försenat nyhetsbrev. Vi är nyss hemkomna från Kigali, Rwanda därav förseningen. Det vi var med om där kommer i ett separat nyhetsbrev om någon vecka.

Vi kommer i detta nyhetsbrev berätta lite av vad vi varit med om under oktober månad i vår del av världen. I världen i övrigt händer det så mycket och det är en omtumlande tid på många sätt. Det har heller aldrig tidigare varit ett problem att vara svensk ute i världen. Nu får notiser från UD om att vara extra försiktiga då det finns förhöjt hot mot svenska intressen i många av de länder vi rör oss i. Att i tider som dessa kunna ha sitt hopp i Gud och ha friden i hjärtat som bara Gud kan ge är stort.

Förlossningsrummet

En födelsedag att minnas

Den 7:de oktober brukar inte vara en speciell dag för många. För Bengt är det hans födelsedag och i år blev den speciell. Redan när morgonkaffet intas i sängen strax innan solens uppgång kunde vi läsa de första rapporterna om attacken på Israel. Det var nog inte många som kunde ana och förstå vidden av det som började då. Dagen löper på och tar en annan vändning än vad vi hade tänkt från början.

I Tanga där vi bor är vi nära vänner med våra grannar. De har en liten grabb på 3 år och när vi är hemma kommer han gärna och busar och skojar med oss. Hans mamma Eva är gravid och vi har anat att det snart är dags för henne att föda. Enligt de kontroller hon gått på så skulle det ske i slutet av november men jag Susanne har anat att det inte stämmer.

Vid fyrtiden på eftermiddagen knackar det på dörren och det är Ewas man Yakobo som säger att det är dags att åka till den lilla sjukstuga där hon tänkt att föda. Vi skyndar oss till bilen och tar med oss Ewa, Yakobo deras son och åker till den sjukstuga hon blivit hänvisad till att förlösas på. Ewa har med sig en väska med skynken/kläder och en hink. Hinken ska fungera som toalett och kärl för skräp och skynkena använts vid själva förlossningen.

Den enda personal som finns vid denna sjukstuga är barnmorskan Ferista. Hon tar emot Eva och undersöker henne och säger att hon kommer födda innan kl. 8 på kvällen.

Desinficeringsystemet

Eftersom männen inte brukar vara med på förlossningen och Eva inte hunnit kalla på någon släkting som kan hjälpa till, blir det jag Susanne som blir kvar med Eva. Eva kämpar på och vid kvart i åtta börjar det bli dags för förlossningen. Eva är då så trött så barnmorskan säger att hon ska sätta ett dropp så hon får hjälp. Hon går iväg för att hämta det hon behöver, men kommer strax tillbaka då hon insett att det är slut i förrådet. Hon säger till mej var det närmaste apoteket ligger och skriver ner på en lapp vad jag ska köpa. Jag springer iväg i mörkret till apotek för att köpa droppslang och nål. När jag kommer dit och ser de tomma hyllorna tappar jag hoppet innan jag fått svaret att, tyvärr det du behöver är slut. Jag frågar om det finns något annat apotek som jag kan gå till men bedömer då att det ligger alldeles för långt bort. Jag ringer till Bengt som får ta bilen och åka in till stan och köpa det på ett större apotek.

När Eva får droppet går allting väldigt snabbt. Plötsligt inser jag och barnmorskan att barnet kommer komma med ansiktet först. Jag tackar Gud för denna otroligt duktiga barnmorska som vet vad hon ska göra i den stunden. Hon tar sig snabbt upp på förlossningssängen och häver sig över Eva och trycker ut barnet. Tackar också Gud för den erfarenhet jag har från mitt jobb som barnsköterska på neonatal. Även efter många års oanvänd kunskap så kom den till hjälp då flickan som föddes var helt livlös. Det var långa, hemska minuter innan hon äntligen kom igång.

Evas första barn dog vid förlossningen pga att navelsträngen var virad runt det barnets hals. Det var fruktansvärt att se hennes skräckslagna ansikte innan vi

fick höra första skriket från den lilla flickan. Då grät vi alla tre av glädje och tackade Gud.

Ferista och nyfödda Ester

Nyfödda Ester

När vi hjälps åt att flytta Eva till en säng och när barnet börjat suga på mammans bröst, skickar jag ett meddelande till Bengt om att en flicka är född. Han går till Yakobo som brister ut i jubel över nyheten om att han fått en dotter. De tar sig till oss på sjukstugan och får se dottern (som döps till Ester) och mamma Ewa. De ser också till att Eva och jag får något att äta och att vi har allt vad vi behöver för den kommande natten vi ska spendera, i det lilla rummet med 3 sängar, intill förlossningssalen. Sedan tar de med sig den fulla hinken och åker hem, tömmer den, rengör den och tar med den tillbaka. Hinken behövs som toalett åt Ewa under natten så hon inte behöver ta sig ut till

utedasset. Barnmorskan städar av förlossningsrummet och går sedan hem till sitt närliggande hus. Klockan har nu hunnit bli ett på natten. Jag vakar över lilla Ester och Ewa försöker sova och återhämta sig.

Mamma Ewa, Joshua och nyfödda Ester

Pappa Yakobo möter Ester för först gången

Det som jag tror kommer bli en lugn natt blir något annat. Strax intill sjukstugan finns en bar som spelar musik på hög volym. Bas ljudet är så högt så det vibrerar i våra sängar. Det går inte att stänga ute ljudet, då fönsterna inte går att stänga. Hade de gått att stänga dem, så hade värmen i rummet blivit outhärdlig. Vid tvåtiden skruvar de äntligen ner volymen. Nu hör vi istället ljudet från den intilliggande trafikerade vägen. Nu är det motorcykeltaxis som jobbar för fullt. Eftersom vägen är asfalterad drar de på allt vad de kan på den sträckan. Jag undrar om alla motorcyklar är utan ljuddämpare. Inte ens Ewa kan sova i ljudet av deras framfart. De verkar ha gott om kunder denna natt. Så öppnas plötsligt dörren till vårt rum och barnmorskan kommer in. Med sig har hon en annan kvinna som är höggravid och har värkar. Kvinnan bär med sig en väska och en hink.

Dörren mellan oss och förlossningsrummet lämnas vidöppen så vi hör allt vad de talar om. Barnmorskan frågar kvinnan om hon besökt mödravården under sin graviditet. Kvinnan svarar nej. Barnmorskan undrar om hon har med sig någon ultraljudsbild. Kvinnan svarar åter nej. Vet du inte ens vilken vecka du är i, undrar barnmorskan. Kvinnan vet inte det.

Barnmorskan säger till kvinnan att hon inte kan ta något ansvar för att förlösa henne, då hon inte vet något om barnet. Hon säger dock att hon kan undersöka henne först, för att veta hur nära hennes förlossning är. Det blir tyst en stund och sedan säger barnmorskan. Vet du om att du bär på två barn? Ska jag få tvillingar! Det visste jag inte, svarar kvinnan.

Så frågar barnmorskan hur hon tagit sig hit. Hon svarar att hon och hennes släkting kommit på en motorcykel och att de väntar utanför. Barnmorskan säger åt henne att hon kommer snart föda och att hon därför måste skynda sig till det stora sjukhuset. Kvinnan som är gravid med tvillingar, som är nära till att föda, går ut och sätter sig på motorcykeln tillsammans med kvinnan som följt med för att hjälpa henne. En motorcykel med en chaufför, en medföljande kvinna, en kvinna gravid med tvillingar och nära till att föda, en väska och en hink försvinner i natten. Barnmorskan stannar till i vårt rum och berättar för mej varför hon skickat iväg kvinnan. Jag kunde inget göra här, för att ett av barnen låg på tvären och det andra med huvudet upp och fötterna ned. Vi kan bara be till Gud att de kan klara detta på sjukhuset. Barnmorskan Ferista ber, jag ber och Ewa ber. Sedan tackar vi återigen Gud att det gått så bra för lilla Ester och att hon mår bra.

Vårt rum där vi spenderade natten med nyfödda Ester

Vid halv fyra tiden har äntligen motorcyklarna glesnat ut. Äntligen blir det lite tystnad. Vid halv fem flyger vi upp ur våra sängar då sätter böneutroparna igång i de 7 moskéer som ligger i området. Efter de sedvanliga utropen fortsätter man att från minareterna uppmana föräldrarna att se till att barnen deras inte missar dagens madrasklasser (Koranskolan). När böneutroparna är klara är det tupparnas tur. Det känns som att varje hushåll har sina egna tuppar som tävlar med varandra om allas uppmärksamhet. Med tupparna så sätter också motorcykeltaxina igång på alvar igen. Kråkorna och övriga fåglar har nu också vaknat och även de vill tala om att nu är det morgon. Det är bara att inse att blev ingen sömn för Ewa denna natt och jag som vakade över Ester, hade inga problem att vara klarvaken hela natten.

Dagen som började som en vanlig födelsedag för Bengt blev lite annorlunda. I Israel var det tragedi, död och sorg. I Tanga föddes en ny världsmedborgare under dramatiska omständigheter men som slutade väl. En gravid kvinna som inte visste att hon ska föda tvillingar försvinner i natten på en motorcykel och vi vet inte ens hur det gick för dem.

Livet har många olika vändningar och öden. Förändringar kan ske snabbt och livet går inte att förutse. Det enda som är säkert är att Jesus är densamma, igår, idag och för alltid. Det hoppet och den verkligheten är tryggt att hålla fast vid när det svänger snabbt.

Nästan rätt

Michakato

Det mesta vi sysslar med har med olika processer att göra. I swahilin har det inte funnits ett ord för "processer" så jättelänge. Swahilin är spännande på så vis att man kan skapa ord och även om man inte hört det tidigare så kan man ändå förstå det ganska snabbt. Nu är "michakato" ett av de vanligaste orden vi använder i de samma vi rör oss i. Just den här tiden på året är det många processer kring budgetfrågor. Speciellt för i år är att vi från 2024 går in i en ny verksamhetsperiod för Hubben som sträcker sig över åren 2024–2026. Målsättningar, resultat, strategier, aktiviteter och budget gällande hubbens

verksamhet i 8 länder, 13 samfund och de 4 olika verksamhetsområdena, *Starkare relationer*, *Forma ledare*, *Strategisk Mission* och *Barn & Ungdom* processas i olika forum och sammanhang. Det skall inte bara processas här i Afrika utan också med de 4 nordiska länderna, Sverige, Norge, Finland och Danmark. Det blir många samtal, möten och mycket skrivande för att formulera dokument som blir vägledande framöver. Nu är vi framme vid att styrelsen för Hubben skall fatta beslut så att planeringen kan konkretiseras.

På väg

Vad händer framöver?

Nu i november kommer vi befinna oss mesta av tiden i och omkring Swahilikusten. Det blir en ledarkonferens för alla ledare i regionerna längs kusten. Det blir också en konsultation för Swahilikusten, som kommer samla många olika typer av kyrkor, samfund och organisationer som har en vision för att nå Swahilikusten med evangelium.

Hjälp oss att tacka Gud för:

- Att allt gick bra vid Esters förlossning
- Att vi strax är i hamn med allt processande med strategier och budgetarbete
- Att vi får vara friska

Hjälp oss att be till Gud för:

- Kommande konferenser och konsultationer

- Beskydd och säkerhet i alla sammanhang vi rör oss i.
- Hälsa och krafter

Susanne & Bengt